

Az ezeréves Gesztenyés mesebeli lakói

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gesztenyeerdő széli kis faluban egy szegény legény, Jankó volt a neve. Ez a legény éppen az erdőben sétálgatott, amikor meglátta az ezeréves gesztenyefát és közelében egy patakot.

Mivel már régóta barangolt az erdőben, nagyon szomjas volt, mert üres volt az üvege. Elővette hát, és megtöltötte a közeli kis patakból vízzel. Nagyot kortyolt belőle és azonnal elaludt. Nem tudta, hogy aki iszik a patak vizéből, azon nyomban elalszik.

A következő pillanatban arra ébredt, hogy két kicsi gesztenyeember cipeli a vén gesztenyefa felé. Amikor közelebb értek az erősebb gesztenyegyerek letette. Ahogy körülnézett, mindenféle apró gesztenyeembereket látott. Egy kisebb gesztenyegyerek megszólította:

- Szia! Én Peti vagyok. És a te neved mi?
- Szia! Én Jankó vagyok. – mondta a szegény legény.
- Üdvözöllek a gesztenyék világában!- mondta egy másik kis gesztenyeember.

A legény végignézett magán, rettenetesen megijedt:

- Mi??? Gesztenyeemberré változtattál?
- Én nem. - mondta a gesztenyeember.
- Hát akkor mitől változtam olyanná, mint te?- kérdezte majdnem sírva Jankó.
- A víztől, amiből az előbb ittál. - válaszolta Peti. – Nem szeretnél gesztenyeember maradni?
- Nem. – mondta szomorúan szegény Jankó.
- Jankó! Azt hiszem tudok segíteni. Tudom, kihez menjünk!

Egy perccel később el is indultak Alma, a nagy mágus háza felé, mert szerencsére Peti pontosan tudta, hol lakik. Mikor odaértek, Alma megvizsgálta Jankót:

- Azt hiszem tudok rajtad segíteni! – vigasztalta Alma. Hozta is azonnal a varázspálcáját, varázsigéket mormolt hosszasan. Visszavarázsolta Jankót újra emberré. Jankó nagyon boldog volt, ugrált örömeiben. Megköszönte Almának a segítséget. Elbúcsúzott a varázslótól és hazament kis gesztenyeerdő széli falujába és boldogan élt, amíg meg nem halt.

Itt a vége, fuss el véle!

Varga Ákos

4. a osztály